כא מרחשון תשס"א

סיפר לי היום רבנו שהרב שמ"ח גאגין נפטר צעיר בגיל חמשים שנה, וזה כנראה בגלל ההקפדה של רבי יצחק אבולעפייא, כי בזמנו הרב שמ"ח גאגין כתב בספרו בדרך שהיתה פוגעת ברבי יצחק אבולעפייא והוא הקפיד מאד, וגם כתב בספרו להוכיח את צדקת טענתו. וסיפר לי עוד רבנו, שרבי יצחק אבולעפייא כתב ספר שנקרא לב נשבר, ואמר לי רבנו ללכת ולהביא את הספר, והבאתיו, ואז רבנו קרא לי מתוך הקדמת הספר את הדברים שכתב רבי יצחק אבולעפייא, איך היו חילופי הדברים בינו ובין הרב שמ"ח גאגין, שהיה צעיר בהרבה מרבי יצחק אבולעפייא, וכתב שם שאחר זמן מסויים עלה הרב אבולעפייא לירושלים וביקש מהרבנים שם שיעשו שלום ביניהם, ואכן הם עשו שלום ביניהם וקיבלו עליהם שלא לכתוב אחד על השני בדרך כזו. ומספר שם רבי יצחק אבולעפייא, שלמרות זאת הדפיס שוב הרב שמ"ח גאגין עוד ספר והמשיך לכתוב שם בדרך של קינטור, ולכן הקפיד עליו הרב אבולעפייא.

ועוד הראה לי רבנו, שבתוך הספר יש הערה שכתב הרב אליהו בכור חזן לרבי יצחק אבולעפייא, אבל כתב אותה בדרך של כבוד, ולכן התייחס אליה רבי יצחק אבולעפייא בכבוד, וגם בירך אותו בתוך הספר.

וסיפר לי עוד רבנו, שכאשר כתב הרב שמ"ח גאגין את ספרו, מסר לרב עזריאל שיסכים איתו, ואז החזיר לו הרב עזריאל את הספר, ולא רצה להסכים עם ספרו.

בערב גם קרא לי רבנו, וכתב תשובה באבן העזר, ותוך כדי הלימוד הראה לי רבנו בספר פרדס יוסף (ויקרא עמוד רט בדפוס הישן), שם הביא אבני נזר שאמר שאת הספר בשמים ראש, צריך לשרוף כי הוא מזוייף. ורבנו הראה לי שהחיד"א היה מפקפק בזה. (וראה מ"ש רבנו על זה בשו"ת יביע אומר חלק ב חיו"ד סי' כד אות ד – ו).

ל מרחשון תשס"א

היום כתב רבנו תשובה (ונדפסה בשו"ת יביע אומר ח"ט חאה"ע סי' כט). בענין גט שהסופר השמיט תיבת "את" מנוסח הגט "הרי את מותרת לכל אדם",